

Maailm januneb rahu järele

Eelmisel sajandil inimeseks olemise alustest rääkides nimetas Püha Josemaría Escrivá kogu maailma hõlmavaid kriise “pühakukriisideks”. Milline on teie seisukoht selles küsimuses? Kas see peab paika ka nüüd, mil me oleme astunud uude sajandisse? Intervjuu Paulina Lo Celsole Argentiinas 6. jaanuaril 2003.

20.08.2004

Jah, see on kindlasti nii. Enamgi veel, seda, et need sõnad peavad paika, võime me näha iga päev üha selgemini. Piisab vaid sellest, kui meenutada, mil määral iseloomustab meie aega vägivald, korruptsioon ja ebaõiglus. Ma ei pea siinjuures silmas ainult sõdu ja rahvusvahelist terrorismi. Ma pean silmas ka asju, mis puudutavad meid kõiki, millest me võime iga päev lugeda kohalikest ajalehtedest. Ikka ja jälle võime kogeda, et agressiivsust ei peata miski, kui inimesed unustavad Jumala, moraalseaduse, aukartuse elu ja inimväärikuse ees. Sedalaadi kurjust ei saa ära hoida üksnes karistuse hirmuga. On vaja kuulutada headust ja tõde läbi väikeste ja suurte tegude, mis on kantud armastusest ja õiglusest. Seda peab tegema igaüks ükskõik kus, kasvõi vastuvoolu ujudes.

Selleks, et rahu maailmas võidakse, peab ta kõigepealt kasvama meie

südames, nagu Püha Josemaría ütles. Ning see sisemine rahu ei saa kasvada elus, mida juhib eneseimetlus. Ta nõuab ohvrimeelt ja enesesalgamist. Pühak ongi Jeesus Kristuse eeskuju järgija, kes pühendab oma elu Jumalale läbi kaasinimeste teenimise. Paradoksaalselt tähendab see “sõja” kuulutamist iseendale, “vanale inimesele”, eesmärgina ees puhas südametunnistus, sisemine rahu ning selle edasiandmine neile, kes on meie ümber.

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
et-ee/article/maailm-januneb-rahu-
jarele/](https://opusdei.org/et-ee/article/maailm-januneb-rahu-jarele/) (20.03.2026)